

Ki áll közel hozzám?

Három ember tart a templom felé, lassan haladnak a lépcsőkön.

Egyikük gyakran látható itt. Minden nap idejár és igen buzgónak tartják az emberek. Nincs közösségi istentisztelet nélküle. Az első padban van a megszo-kott helye, más nem is mer odaülni. A másik ember is ismerős valahonnan, de biztosan nem a templomból. Valahol máshol láttam, talán valamelyik hivatal-ban. Mi szél hozta erre? Talán bajban van, hogy a templomba jön? Az első nagy mozdulattal szélesre nyitja a kaput, s büszkén lép be az Isten házába. Lát-szik rajta, hogy otthonosan mozog e környezetben. Tudja, hogy miért jött, talán még azt is, hogy mikor fog távozni. A kapu lassan becsukódik mögötte, de mielőtt teljesen bezárulna, a keskeny résen még éppen besurran a másik ember is. Harmadikként én lépek be. Azonnal észreveszem, hogy az első már ott van helyén, de a másik félénken néz körül a félhomályban, megtorpan, látha-tóan nem találja helyét, kissé oldalra

somfordálva megáll hátul az oszlopok mellett. Az első elmélyülten imádkozni kezd, fejét magasra emeli, néha még a karját is kitarja. Időnként hátrapillant a másikra, megvető pillantással méregeti, majd újra előrefordul és imádkozik. A másik még jobban behúzódik az oszlop-ok árnyékába, menekül a megvető tekintet elől, talán azonnal kimenne, de mégis marad, s szégyenkezve a mellét veri. Én pedig közben azon gondolko-zom, hogy melyikük mellé álljak oda, melyikük közelében van az én helyem?

Remélhetőleg érdemes ilyen módon újra átgondolnunk az önmagát igaznak tartó farizeusról és a szerény, bűnösségét beismerő vámosról szóló történetet, s hasznunkra válik, ha a mai evangéliumi példabeszéd szereplőinek közelébe kép-zeljük magunkat. Jézus példázatai sok-szor választás elé állítják a hallgatóságot. Vajon melyik ember magatartása áll kö-zelebb hozzám? A farizeushoz vagy a vámoshoz hasonlítok jobban? Melyiket választom a két, egymással ellentétes emberi magatartás közül?

Kis Szent Teréz példája

Lisieux-i Szent Teréz a következőket mondta azon szentmise után, amelyen életében utoljára járult szent-áldozáshoz: „Abban a pillanatban, amikor a pap a szent-mise elején elkezdte a bűnbánati imát, úgy éreztem magam, mint a vámos vagy mint a nagy bűnös nő. Úgy éreztem, hogy a jó Isten olyan irgalmas! Úgy éreztem, arra kész-tet ez, hogy kérjem Isten bocsánatát. Úgy kellett sírnom.”

Mennyi őszinteség, alázat, igazi bűnbánat van e szavak-ban! Szent Teréz példája segítsen minket abban, hogy a bű-neit megbánó evangéliumi vámoshoz hasonló lelkülettel álljunk Isten elé! Ha igaz bűnbánat érzése ébred szívemben, Istennek köszönhetem. Isten az alázatos embert szereti, de a kevélyeknek ellenáll.

Adj bűnbánatot!

Uram, Istenem! Ha igaznak tartom magam, te nem tudsz semmit sem ajándékozni nekem.

A HIT ÉVE 2012-2013

Ha el akarom magammal hitetni, hogy tö-keletes vagyok, elzárom magamat kegyelmi ajándékaidtól. Ha elégedett vagyok önmagammal, te nem tudsz jobbá tenni. De ha őszinte vagyok magamhoz és beismerem előt-ted bűneimet, te megajándékozol engem a bocsánattal és az üdvösséggel. Adj szívembe mindenkor őszinte bűnbá-natot, hogy irgalmad felemeljen. Nevelj engem arra, hogy sose keressem az emberek tetszését és ne várjak tőlük el-ismerést, hanem mindig neked engedelmeskedjek!

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Évközi 30. vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Évközi 31. vasárnap
Sir 35,15b-17.20-22a 2Tim 6,6-8.16-18 Lk 18,9-14	Szent Simon és Szent Júdás Tádé Ef 2,19-22 Lk 6,12-19	Róm 8,18-25 Lk 13,18-21	Róm 8,26-30 Lk 13,22-30	Róm 8,31b-39 Lk 13,31-35	Mindenszentek Jel 7,2-4.9-14 1Jn 3,1-3 Mt 5,1-12a	Halottak napja 1Tessz 4,13-18 Jn 5,24-29	Bölcs 11,22-12,2 2Tessz 1,11-2,2 Lk 19,1-10